

kan jeg lade staa ved sit Værd. Jeg tror ikke, det saa helt let bliver lavet om, hvis man da vil tage Hensyn til de i Sagen virkelig interesserede, og det er jo Folkekirkens Medlemmer. De er saa mange, at jeg tror, Rigsdagen kommer til at tage Hensyn til dem efterhaanden. Jeg tror ogsaa, de vil finde sig vel til Rette med denne Tilmelding, ogsaa af den Grund, at som Aarene gaar, er der flere og flere paa Listerne, og det er kun de Aargange, som ikke tidligere har meldt sig, der melder sig. Og saa er der naturligvis dem, der kan flytte, det skal jeg indrømme det ærede 9de Medlem for 2den Kreds. Uagtet vi ikke er et Nomadefolk, er der jo nogle, der flytter rigeligt, for øvrigt ogsaa uden at behøve det.

Jeg mener altsaa ikke, der kan være nogen særlig Grund til at opholde sig videre ved de Indvendinger, der er fremført mod Menighedsraadene. Naar det ærede 9de Medlem for 2den Kreds henviste til, hvad et Mindretal har udtalt sig for i det kirkelige Udvalg, tror jeg, det ærede Medlem burde have været opmærksom paa, at dette Mindretal er mindre vel med. Mindretallet siger nemlig, at det kan ikke finde noget betænkeligt ved at indføre den Valgmaade, som har været i Brug i Sønderjylland — vi hørte i Gaar, hvordan den der har været i Brug — og for nylig er indført i den svenske og den norske Kirke, allermindst nu, da alle Folkekirkens Medlemmer maa betale Kirkeskat. Ja, men det er jo ikke sandt, alle Folkekirkens Medlemmer maa ikke betale Kirkeskat. Kun hvis de har Raad til det, har Skatteevne, kan der paalignes dem Kirkeskat. Der er mange Medlemmer af Folkekirken, som der ikke vil kunne paalignes Kirkeskat, men som desuagtet bør have Valgret, naar de ønsker det.

Hvad nu de andre Punkter angaar, er der jo — jeg har delvis berørt det — gjort adskillige Indvendinger ogsaa mod disse. Naar det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) talte om § 20, Lærerne og Kirkebetjentene, saa ønsker jeg at gøre en Bemærkning til hans Udtalelser, ikke fordi jeg i og for sig var saa meget uenig med ham i hans Hovedbetragtning, men fordi jeg tror, det kan være praktisk at gøre en Bemærkning for deres Skyld, der er interesseret i Sagen. Jeg har ønsket at stille Lærerne som Kirkebetjente frit, ligesom ogsaa at stille Menighedsraadene frit, saa at det bliver et frit Forhold, et Overenskomstforhold. Jeg ønsker nemlig ikke, at nogen skal være tvunget til at sidde i Kirken og overvære Gudstjenesten, heller ikke Kirkesangeren. Men jeg har maattet ind-

rømme overfor de Indvendinger, der er fremkommet, ogsaa overfor mig selv, at Gennemførelsen af en saadan Frihed lige paa en Gang vil kunne volde Vanskeligheder, og Vanskeligheder, det ikke vil være let at overvinde. Thi jeg tror nu ikke, det ærede Medlem har Ret i, at det er saa overordentlig let at faa Kirkesangere, naar de skal du noget vel at mærke. Det er nemlig ikke nok, at en Mand eller Kvinde kan synge eller udføre de Forretninger, man skal udføre i Egenskab af Kirkesanger; der kræves ogsaa, at vedkommende kan synge netop det, der skal synges i Kirken, kan Melodierne og kan dem rigtigt. Det er jo ikke lige-gyldigt, paa hvilken Maade der synges i Kirken. Derfor skal der nogen Uddannelse til hos dem, der skal lede Kirkesangen, ogsaa i Fremtiden. Hvad de nuværende Kirkesangere, Skolelærerne, angaar, da har de efter min Mening en ganske fyldig og god Uddannelse i Kirkesang, de af dem, der kan synge, og gennemgaaende har de ogsaa udført deres Gerning forsvarligt. Uden videre at løse Forholdet vilde, som sagt, kunne volde Vanskeligheder, idet man flere Steder ikke vilde have de fornødne veluddannede Personer til Kirkesangere. Derfor har jeg foreslaaet, at de nuværende Kirkesangere skulde fortsætte, men blot saa længe de sidder i deres nuværende Embede. Derved vil hele Overgangsforholdet indskrænke sig til at angaa de Embedsforflyttelser eller -ledigheder, der indtræder Aar for Aar. Da man i Folketinget har ment, at dette ikke var tilstrækkeligt, fordi der kunde være særegne stedlige Forhold, som endda kunde gøre det vanskeligt, blev der tilføjet en ny Overgangsbestemmelse, nemlig, at hvor saadanne stedlige Forhold gør det vanskeligt — men ogsaa kun da, det skal ikke være noget almindeligt —, skal Menighedsraadet kunne henvende sig til Kommunalraadet og skal kunne forlange Embedet opslaaet ogsaa med Kirkesang, og vedkommende, som faar Embedet, skal være forpligtet til at overtage dette Hverv i 5 Aar — derefter kan han slippe fri —, men til Gengæld skal han have den Betaling, som er fastsat, nemlig 300 Kr. Her kan ikke være Tale om at sætte noget mindre end det, som er fastsat, der kan ikke fra Menighedsraadets Side være Tale om nogen fri Overenskomst, naar det er en Pligt for Læreren. Det er en Overgangsbestemmelse, og jeg føler mig overbevist om, at den kun vil blive brugt i de Tilfælde, hvor der virkelig er Trang dertil, thi Menighedsraadet vil afskære sig Muligheden for at faa en billigere Ordning, naar denne Vej benyttes. I mange Tilfælde vil der ogsaa være Ansøgere til Em-